

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięczna z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla oblatujących piśmie na miejscach 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Poczcie Kasie Oszczędnościowej Nr. 61205.
Księg. „Goniec Częstochowski”, ul. Panny Marii 26.—Telefon nr. 2555.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, Najśw. Marii P. 52. Tel. 2345. Strz. p. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują odciski z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10—3 po poł. Rekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetryowy przed tekstem 50 gr. W tekście 1 nadesłanie 40 gr., za tekst 30 gr. Drobnie ogłoszenia wiersz napisowy 25 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne zł. 150. Ogłoszenia zamiejscowa i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zaprawiane 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i urodzinowych ceny o 25 proc. drożej. Ogłoszenia składowe, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. drożej.

Nie zakujemy ofiar na powodzian.

Wielka katastrofa żywiołowa nawiedziła część Polski. Gdy opadła woda, które z gór potoczyły się na żyzne łany Małopolski, porzywały mosty, zamuliły drogi, wyniszczyły tegoroczne zbiory, znane będą dopiero rozmiary klęski i będzie można cyfrowo ująć jakie szkody ludności przysporzyła ta równie niespodziewana jak i gwałtowna powódź.

Lecz jednak już teraz, z relacji nadchodzących z terenów katastrofy, wysnąć możemy wniosek, że klęska powodzi jest wielka, dotknie bardzo liczną część ludności. Należy pamiętać o tym, że powódź przypadała w okresie żniw, w momencie, kiedy rolnik zbiera owoce swej pracy, kiedy może wreszcie pojechać do najbliższego go miasteczka, by zaopatrzyć siebie i rodzinę w produkty przemysłowe. I cóż teraz widzi? Zamulone pola, zniszczone pieny rolne — a w pobliżu domów, towary w sklepach i sklepach zniszczone brudną falą wód, które przylepiły.

I dlatego w całej Polsce, od zachodnich po wschodnie kresy, pójść musi w społeczeństwie apel pomocy dla powodzi! Wszyscy, od najzamożniejszych po tych, którzy tylko tyle zarabiają, by utrzymać siebie i rodziny — muszą wziąć udział w tym dziele pomocy.

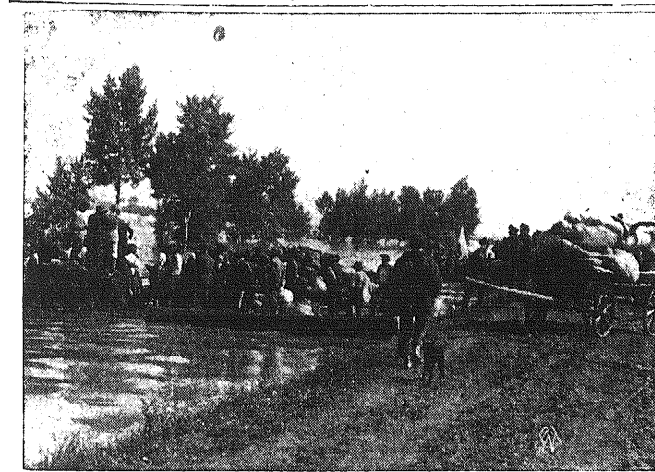
Pamiętajmy jak powszechnie współczucie — i powszechną też pomoc — towarzyszyła powodziom w Małopolsce Wschodniej w r. 1927 i na Wieliszczyźnie. Zbiorowa akcja społeczna umożliwiła wtedy otercie niejednej łzy, nakarmienie niejednego dziecka — i co najważniejsze: tak wydatną pomoc, aby ludzie nawiedzeni powodzią mogli z powrotem oporządzić swe pola, swe domostwa, przetrzymać do następnych plonów.

Ta akcja musi być obecnie powtórzona i to na jaknajszerszą skalę. Widzimy też już jej początki. Inicjatywę ujął w swe ręce rząd. Premier, minister spraw wewnętrznych, minister komunikacji wyjechali na pierwszą wieść o powodzi na teren katastrofy, by wydać zarządzenia ochronne i rozwinąć natychmiastową akcję ratunkową, równocześnie za inicjatywę rządu powstaje komitet pomocy, który niechybnie dotrze do wszystkich warstw społeczeństwa i pobudzi je do jaknajwydatniejszego uczestnictwa w dziele uratowania setek tysięcy ludzi przed widmem głodu i bezdomności.

Ale — jak w każdym zjawisku społecznym — tak również i z ostatniej katastrofy trzeba wysnuć realne wnioski, sięgające poza starą doradczą pantropiję.

Wiemy, że w walce z żywiołami człowiek XX-go stulecia nie jest już tak bezradny, jakim był ongiś... Wiemy, że żywiołowi ognia — owej plądze złowrożej minionych stuleci — położono skuteczną tamę przez dobra

organizację antypożarową. I wiemy też, że można skutecznie zwalczać żywioł wód, a co najmniej umniejszać

Katastrofa powodzi w województwie krakowskim. Ratowanie dobytku nieszczęśliwych powodzią.

znacznie jego szkody. Regulacja rzek, a zwłaszcza potoków górskich to jeden ze sposobów, które dają pewne rękojmie walce zwycięskiej z żywiołami. Bezspornie wiele na tym polu w ostatnich latach zrobiono.

Wiemy o intensywnej pracy naszych władz na Podkarpaciu. Ale nie star-

czyło czasu poprostu na całokształt robót. Odziedziczyliśmy po zaborcach fatalną spuściznę, jeśli chodzi o ujęcie, w karby biegu naszych rzek, a przedewszystkiem strumieni górskich.

Trzeba z tej strasznej klęski, która dotknęła tak wielką warstwę ludności, wysnuć konsekwencje i uświadomić sobie dobrze, co w najbliższej przyszłości zrobić trzeba koniecznie i nieodwołalnie.

A więc Natychmiast zorganizować jaknajw-
wszechstronniejszą akcję doraźnej pomocy dla powodzi — bezpośrednio potem rozwinąć na miejscu w lokalnych ośrodkach, wielki aparat pracy, nad regulacją naszych rzek górskich, by na przyszłość takie katastrofy, jak obecna, były niemożliwe. K. Z.

Przemysł powodziom

Warszawa. — Na wspólnym posiedzeniu zarządu Centr. Zw. Przemysłu Półskiego zastanawiano się nad sposobami przyjęcia z doraźną pomocą finansową ofiarom powodzi.

W dyskusji proponowano, aby wysokość ofiar gotówkowych ze strony przedsiębiorstw przemysłowych na rzecz powodzi ustalić na 5 — 10 proc. sum subskrybowanych na pożyczkę narodową.

Wypadałoby wedle sumy subskrybowanej na pożyczkę narodową od 2 i pół do pięciu milionów złotych.

Niezależnie od ofiar gotówkowych postanowiono wezwać przedsiębiorstwa przemysłowe do dotacyj lub ulgowych sprzedawcy towarów na rzecz powodzi. Na zebraniu mówiono również o pociągnięciu osób zatrudnionych w przemyśle do ofiar.

Na posiedzeniu władz Lewiatana zgłoszono też wniosek, aby wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe przyznawały pracownikom swoim w najbliższym okresie zwiększone o kilka dni urlopy pod warunkiem, że spędzą je oni na Podhalu i w okolicach najbardziej dotkniętych klęską powodzi.

Masowy wyjazd urlopowych w górskie okolice Małopolski zachodniej byłby również formą pomocy materialnej dla ofiar powodzi.

ZABEZPIECZENIA PRZECIW WYBUCHNIĘCIU EPIDEMJI

Warszawa. — Departament służby zdrowia przy ministerstwie opieki społ. wydał wojewodom kieleckiemu, krakowskiemu, łowickiemu, stanisławowskiemu, tarnopolskiemu zarządzenia w związku z groźbą epidemii, jakie wybuchnąć mogą na terenach dotkniętych powodzią.

Ministerstwo poleca, aby jednocześnie z akcją ratunkową prowadzona była akcja zapobiegawcza przeciwko epidemjom chorób zakaźnych, w szczególności zaś chorób przewodu pokarmowego, jak dur brzuszny i czerwonka, które wystąpić mogą po powodzi.

W razie pojawienia się epidemii duru brzuszego lub czerwonki, przystąpić należy natychmiast do szerepianych zapobiegawczych i stosować je w jaknajszerszym zakresie.

Episkopat polski wzywa wiernych

DO SKŁADANIA OFIAR NA POWODZIAN.

Warszawa. — Episkopat polski wydał odezwę w sprawie pomocy doraźnej dla powodzi.

„Najmilsi, niezapomniana klęska stoczyła się z naszych pięknych gór na wielką część kraju. Pustosząca powódź zalała rozległe okolice pokryte dorzewającym żytem. W odmetach zginęło życie i mienie. Przed spokojną, pracowitą ludnością stanęło widmo głodu. Bez jakiegokolwiek zaopatrzenia wracają powodzią do opalin swych domowisk, na zagony zamulone, na których przepadała ich całoroczna praca. Ta katastrofa nakłada na nas obowiązek nadzwyczajnego wysiłku i doraźnej pomocy. Pobudki wiary, braterstwa chrześcijańskiego powinny stworzyć wielkie dzieło modlitwy i ofiar na rzecz nieszczęśliwych. W roku jubileuszowym nie moglibyśmy zewnętrznym czynem lepiej wyrazić Zbawicielowi swego hołdu wdzięczności, jak spiesząc z pomocą tym, którzy przez swą niedolę stali się nam w szczególniejszy sposób bliźniemi.

Najmilsii składajcie datki na powodzi! Współpracujcie z Komitetami pomocy! Popierajcie ich akcje i zbiórki! Ofiarujcie ku wszelkiemu uczynkowi dobremu!

Szczególą składkę na powodzią za rządząmy we wszystkich kościołach na niedzielę dnia 5 sierpnia. Zapowie ją i przygotujcie duchowieństwo parafialne i zakonne. W imię Chrystusa Odkupiciela wszyscy złożymy w ten dzień swą jałmużnę jubileuszową na nieszczęśli-

wych braci. Rządcy kościołów odnieśli te ofiary zaraz do właściwej Kurji Biskupiej.

„Wody mnogie nie mogą ugasić braterstwa, z którą się „potrzebom świętych udzielać” mamy.

Aleksander kard. Kakowski, arcybiskup metropolita warszawski, August kard. Hlond, arcybiskup metropolita gnieźnieński i poznański, prymas Polski, Andrzej Szeptycki, arcybiskup metropolita lwowski obrz. gr.-kat., Józef Teodorowicz arcybiskup lwowski obrz. ormiański, Adam Sapieha, arcybiskup metropolita krakowski, Bolesław Twardowski, arcybiskup metropolita lwowski obrz. łacińskiego, Romuald Jałbrzykowski arcybiskup metropol. wileński, Antoni Julian Nowowiejski, arcybiskup, biskup płocki, Augustyn Łosiński, biskup kielecki, Grzegorz Chomyszyn, biskup stanisławowski obrz. gr.-kat., Józefacy Cyłowski, biskup przemyski obrz. gr.-kat., Marjan Fulman, biskup lubelski, Henryk Przeździecki, biskup podlaski, Wincenty Tymieniecki, biskup łódzki, Adolf Szełażek, biskup lueki, Teodor Kubina, biskup częstochowski, Stanisław Łukomski, biskup łomżyński, Stanisław W. Okoniewski, biskup chełmiński, Karol Radziński, biskup wrocławski, Włodzimierz Jasiński, biskup sandomierski, Stanisław Adamski, biskup katowicki, Kazimierz Bukraba, biskup piński, Franciszek Lisowski, biskup tarnowski, Józef Gawlina, biskup polowy, Franciszek Barda, biskup przemyski, obrz. łacińskiego.

Sytuacja w Warszawie

w poniedziałek po południu.

Warszawa. — Przez ulice Warszawy mkną auta ciężarowe i osobowe, wiozące robotników wojskowych i ochotnicze drużyny ratownicze na Pelcowiznę i na Sierzyńki dla wzmacniania zagrożonych przez powódź wałów. W Warszawie czynne są sztaby przeciwpowodziowe, pracujące w najbardziej zagrożonych punktach. Na wale Międzyzyskim, chroniącym przed zalewem prawy brzeg Wisły, sy-

tuacja jest dosyć groźna, albowiem w noc z niedzieli na poniedziałek woda przysięgała się w kilku miejscach. Wyrwy to obecnie już zasypano. Na wale Siekierkowskim oddział 100 ludzi bez pracy dokonują naprawy miejsc, przez które prześląkała woda. Prace prowadzone są na odcinku aż do Wilanowa. Naogół ludność siekierkowska zapatrzuje się na sytuację optymistycznie.

Podobna sytuacja była na stacji pomp w Czerniakowie, gdzie wał prowizoryczny, otaczający śluzy, został przerwany w dwóch miejscach. Dyrekcji wodociągów i kanalizacji udało się te dziury zatkać przy pomocy 6000 worków z ziemią. Na Pelcowiznie najgroźniej przedstawia się punkt obok szkoły, tuż za stacją kolejk Pelcowizna. Woda, mimo usypanych świeżo wałów, coraz bardziej zagraża

